

**Polski
Dialog**

Tożsamość: czy Polak może być Europejczykiem?

mapa stanowisk z dialogu 24.4.2024

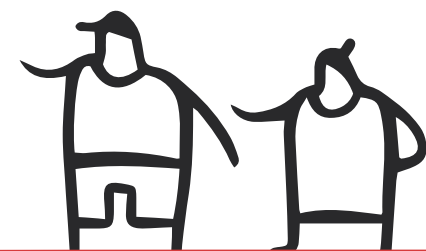
Co myślimy o tożsamości polskiej i europejskiej?

W dialogu wzięli udział między innymi: maturzysta, emeryt, pracownik agencji pracy, analityczka finansowa, psycholożka, korespondent prasowy, emerytka, specjalistka ds. ochrony danych osobowych, nauczycielka

Zdarzają się sytuacje za granicą, kiedy wstydę się za Polaków, no niestety. To jest zupełny przypadek, że akurat jestem Polką i to jest trochę niewygodne w takich momentach

Dlaczego mam umrzeć za obcą osobą, tylko dlatego, że urodziła się w tym samym kraju co ja? Ja tego kraju nie wybrałam, po prostu się tu urodziłam

Czuje się chyba bardziej Europejką. Nie dlatego, że mi się w Polsce nie podoba, czy w Europie mi się tak podoba, tylko jakoś to jest dla mnie taka szersza grupa i ta tożsamość jest pojemniejsza

Ta tożsamość europejska tak koniec końców jak taki parasol chyba najbardziej do mnie przemawia

Ja osobiście czuję się związany z całą Europą, nie tylko z Unią Europejską, ale i z krajami, które do tej Unii nie należą

Ta moja polskość nie jest absolutnie przeciwko niczemu, ani na kolanach, ani mesjańska, tylko taka normalna

Myślę, że tak jak za bliskich, za rodaków, może nawet jeśli oni mnie nie lubią, pewnie bym wiele dała

Takie rozsmarowanie tej polskości, że się jej nie czuje, jest pewnego rodzaju niebezpieczeństwem. Tak jak to, że montujemy tu zupełnie nową tożsamość strukturalną

Co nas różni:

część z nas czuje się przede wszystkim Polakami, inni Europejczykami

Tak na mój rozum, jestem Polakiem, który ma przywilej mieszkać w Europie i jednocześnie jego państwo od 20 lat weszło w pewne struktury europejskie

Ja się czuję bardziej Polką i jeszcze dumna jestem z tego, że jestem chrześcijanką

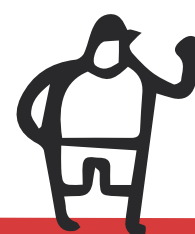
Ja bez wątpienia jestem Polką, chyba mniej Europejką, a bardziej może człowiekiem świata, no i do nieba się kieruję. Żaden człowiek, który potrzebuje pomocy, któremu źle się dzieje, nie jest mi obojętny

Po prostu czuję powiązanie z całą wspólnotowością europejską, z całą kulturą europejską

Nie powiedziałabym, że czuję się obywatelką świata, ale Europejką, czuję się częścią wspólnoty europejskiej. Mam kłopot z tym, żeby się czuć częścią wspólnoty polskiej

Czuję się bardziej Europejczykiem, bo styl życia Europejczyka jest bardziej wolny, dużo rzeczy w Polsce mi się nie podoba

Zdecydowanie bardziej czuję się poglądowo przynależna do Europy. Bo uważam, że są pewne rzeczy, które w Polsce są totalnie niezgodne z tym, co ja czuję

Co nas różni:

dla jednych patriotyzm jest bardzo ważną wartością, dla innych nie

Patriotyzm to jest taka miłość jak do drugiej osoby, mimo że ta osoba nie istnieje, bo Polska jest bytem politycznym

Po prostu się boję – z europejskością zrobimy się obywatelami Europy i wtedy Polska będzie nas mniej ruszać. Dla mnie to jest problem, bo być Polakiem to mieć obowiązki polskie

Czuję się bardzo związana z Polską, jestem patriotką. Patriotyzm lokalny też jest dla mnie ważny, ale chyba nawet bardziej jestem Polką, niż górno-kalwaryjską osobą

Dla mnie patriotyzm to puste słowo

Nie powiedziałbym, że byłem indoktrynowany, ale dużo było tej polskiej kultury, mniej światowej. Problemy z codziennego życia są o wiele ważniejsze obecnie niż patriotyzm

Nigdy nie potrafiłam zrozumieć kwestii patriotyzmu, od dziecka jesteśmy indoktrynowani w formie wierszy, pieśni, że mamy kochać kraj, miasto, wioskę

Ja jestem ślązakiem, moi rodzice mówili po niemiecku, mój dziadek był w Wehrmachcie. Nie ma takiej opcji, żebym ja poczuł się takim Polakiem, jak uczyli mnie w szkole

Co nas różni:

motywacje do przynależności europejskiej są różne: pragmatyczne albo duchowe

Teraz jak patrzę na moje dzieci, które sobie z taką łatwością podróżują po całej Europie, to myślę sobie, że to jest ogromna wartość, dla mnie dużo ważniejsza niż Polska

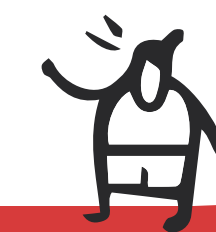
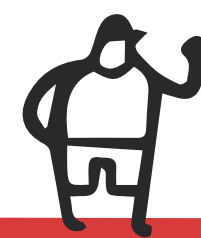
Mamy tego Homera, mamy ten starożytny Rzym, że jakoś z tego się wywodzimy, że to jest nasz ogród

Jest realne zagrożenie wojną ze strony Moskwy. Poczucie się do tej Europy jest jak najbardziej na miejscu, bo zjednoczeni możemy się przeciwstawić agresji, a w pojedynkę nie

Ja nie neguję tego, że mieszkam w Europie, tak po prostu jest. Cieszę się z przywilejów, natomiast te rzeczy, które są nam czasem narzucane przez Unię Europejską nie do końca mi odpowiadają

Dla mnie to co jest najważniejsze w Europie to jej cała kultura, a nie instytucjonalność

Czuję coś takiego jak korzenie europejskie, gdy rozglądam się po miastach na innych kontynentach, gdzie nie ma tej tradycji, tych wieków, które były przed nami, tych zabytków

Co nas łączy:

przywiązanie do Polski może iść w parze z przynależnością europejską

Skoro jest dążenie do jednoczenia Europy, to uważam, że powinien być znak równości. Nie powinno być podziału, że Polska jest ważniejsza, czy Unia gorsza i na odwrót

Zastanawiam się nad takim moim wewnętrznym przeżywaniem takiej opozycji Polak-Europejczyk. To są dwie grupy, do których ja mogę należeć

Moja prababcia, gdy zrobiła się odwilż w czasie komunizmu, wyjechała z całą rodziną do Niemiec, ale mimo wszystko do końca mówiła, że jest Polką i to zbudowało we mnie poczucie polskości. Bycie Europejczykiem jest oczywiście na drugim miejscu. Gdyby miało dojść do starcia między kontynentami, to absolutnie bym była za Europą

Ja nigdy w moim odczuciu nie rozłączałam bycia Polakiem od bycia Europejczykiem

Ja też czuję więź ze Śląskiem, mimo, że nie znam języka śląskiego, to jednak czuję też tę więź z małą wspólnotą. Także nie chciałbym wykreślać Polski, Śląska z terminu Europejczyk

Co nas łączy:

sprzeciw wobec używania tożsamości do dzielenia Polaków

Trudno mi utożsamiać się z Polakami, którzy żyją na wschodzie. Tam ludzie są raz, że konserwatywni, dwa że są skrajni w większości rzeczy. I w polskości, i w religijności

Nie mam takiej „spiny” z tożsamością, zwłaszcza narodową. Mam często niesmak, jeżeli używa się tego słowa „tożsamość”, próbując antagonizować różne grupy albo różnych ludzi

Tak jakby bycie Europejczykiem umniejszało trochę byciu Polakiem, albo bycie Polakiem umniejszało trochę byciu Europejczykiem. Czy rzeczywiście tak jest? Może tak, natomiast ja bym nie chciała, żeby tak było

Bardzo łatwo mi słuchać tych innych, indywidualnych opowieści dopóki my tej tożsamości nie upolityczniamy, a nie, że jeśli jestem bardziej z Europą, to jestem w takim kręgu, a jeśli bardziej z Polską to w innym kręgu

Ja też czuję więź, jak widzę te problemy, które Polacy mają. Męczy mnie takie antagonizowanie, które mamy. Ja czuję więź z tym narodem, bo ciężko jej nie czuć jak się tu mieszka

Co nas łączy:

czujemy, że tożsamość polska to bogaty twór złożony z różnych składników

Pamiętam, jak będąc na studiach, zaczęłam poznawać różnych chłopaków, też z zagranicy, i dla mnie trudne było spotkanie się z kimś, kto nie odczuwa polskiej muzyki, czy polskiego kina, tak samo jak ja

Właściwie język jest tym głównym elementem, który nas łączy

Jak myślę o Polsce i o tym, co doceniam w Polsce, to bardziej jest to kultura, malarstwo, literatura, niż instytucjonalność, bo na tym chyba polega naród, że ważniejszy jest język, kultura, a nie instytucja państwa

To nie jest tak, że ja utożsamiam się z całością narodu, bo tak się nie da, ale mimo wszystko to przywiązanie do elementów kultury, historii, języka sprawia, że po prostu kocham

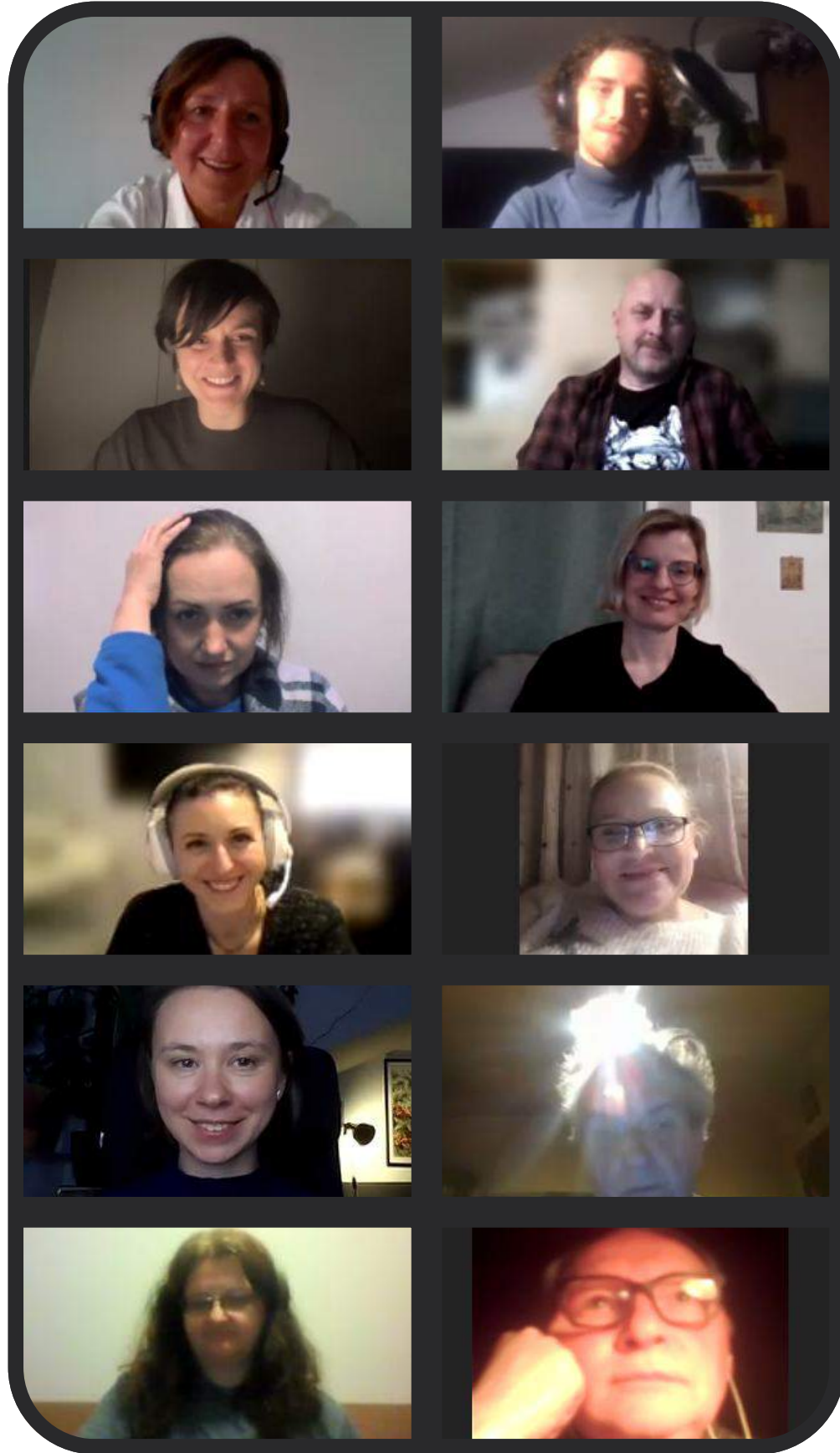
Moja prababcia brała udział w powstaniach śląskich, pradziadek był Ułanem, walczył w wojnie polsko-bolszewickiej. U mnie ta historia, nawet nie indoktrynacja, ale opowiadanie sobie historii wieczorem sprawiło, że nabrałam miłości do kraju

Jest mi bliski ten krajobraz – drzewa liściaste, pagórki nie za wysokie, jakaś woda. To też jest jakaś wspólnota, którą zaczynam odczuwać, kiedy jestem w innym krajobrazie

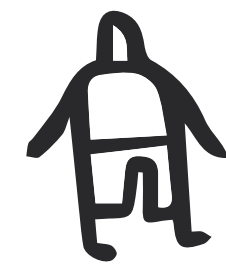

O tym dialogu

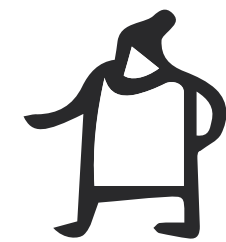
Tożsamość: czy Polak może być Europejczykiem?

W DIALOGU WZIĘŁO UDZIAŁ **11 OSÓB**

4 MĘŻCZYZN

7 KOBIET

UCZESTNICY POCHODZILI Z WOJEWÓDZTW:

- zachodniopomorskiego
- podkarpackiego
- mazowieckiego
- małopolskiego
- śląskiego
- pomorskiego
- dolnośląskiego
- opolskiego

**PARTNER
SERII DIALOGÓW:**

**PARTNERZY
TEMATYCZNI:**

**Instytut
Wolności**

DIALOG POPROWADZIŁY:

Izabela Meyza

Joanna Zięba

**FUNDACJA
NOWEJ
WSPÓLNOTY**

KOORDYNATORKA TEGO DIALOGU:

Joanna Matera

J.MATERA@FNW.ORG.PL

**Polski
Dialog**